

892

Διαθήκη

φ. 472^v

/ Φ 510

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 16/
εἰς τὸ σπίτιν καὶ [] / κίας γυνῆς Σταμάτην Πολυκρέτην ἐπειδὴν καὶ οὐδεὶς
τῶν ἀνθρώπων οἶδεν τὴν τελείωσι[ν αὐτοῦ οὐ] / δὲν τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥρα κατὰ
τοῦ Κυρίου τὸν λόγον διὰ τοῦτον καὶ ἡ ἄνω εἰρημένη κερά 'Α[] / εὕρισκομένη
εἰς κλίνη κατὰκοιτην ἀσθενῆς μὲν τῷ σώματιν ὑγιῆς δὲν τὸ νοεῖν καὶ φρονήμ[ατιν] /
σῶον γὰρ ἔχειν τὸ νοῦν ἀκεραία τὴν γλῶτταν καθαρά τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς ἐτέρας τῆς
αἰνσ[θήσεις] / χάριτιν Χριστοῦ μὰ φοβιζαμένη τὴν ἀωρία τοῦ πικροτάτου θανάτου
μὴν τὴν καταλάβη [ἄφ] / νίδια καὶ μεῖνη ἀδιόρθωτην ἐπροσκάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπο-
γράφοντα νοτάριον ἵνα δ[ιὰ] / τῆς τοιούτης διαθήκης διορθωθήσεται καὶ ἐν μπρώ-
τοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν / Κυρίου ἀγάπη καὶ τετελειωμένη συν-
χώρεσιν ἔπειτα ζητεῖν καὶ αὐτὴν τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν ἦτοι λέγει / ἀφήνει τοῦ παι-
δίου τῆς τοῦ Ἰωάννη τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντην τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου
καὶ τὴν ἐδικήν τῆς [ἔ] / πειτα τοῦ ἀφήνει τὸ ἴδιον σπίτιν ὅπου κάθεται τὴν σή-
μερον τὸ ἔχειν ἀγορά τῆς νὰ εἶναι ἐδικόν του / τῆς ἐξουσίας του / καὶ νὰ κά / θεται
μὲ / τὸν κύρη / του ἕως / νὰ παν / τρευτῇ /, ἂν ἴσως καὶ ζήσῃ καὶ παντρευτῇ
καὶ κάμη παιδὶ νὰ τὸς τὸ δῶνῃ, εἰ δὲν καὶ τύχῃ του θάνατος / χωρὶς κληρονόμους
νὰ πηγαίνῃ τὸ αὐτὸν σπίτιν εἰς τὸν Μέγαν Ἡλία ὅπου θέν νὰν ἐνταφιαστῇ / διὰ
νὰ ἔχῃ τὸ μνημόσυνόν τῆς ἀενάως. Ἀκόμα λέγειν πὼς ἔχειν μία κασέλα γεμάτην
τὰ ροῦ / χαν εἰς τὴν βούβα τῆς Ἀγγελίνας τῆς θυγατέρας τῆς Μαρίας τῆς Ἀντζι-
γκάνας καὶ ἔχει μέσαν [] / γαρια σεντόνια καὶ ἀφήνει τὰ δύο τοῦ παιδιοῦν
τῆς καὶ τὸ ἓνα ζευγάριν τοῦ ἀντρός τῆς καὶ τρεῖς ποδιές καὶ δίνει [] / λετα καὶ
δύο τραβέριδες καὶ δύο λουντάνες ὁμορφες καὶ δύο στομαχικοὺς καὶ δύο ζευγάρια
κάρτζες [] / καὶ δύο πουκάμισαν καὶ εἶναι τὸ ἓνα χωρὶς κορμποπουκαμίσαν καὶ
τρεῖς μπόλιες καὶ ἓνα ζευγάρι μαζε[λά] / ρια ἀσπρονκέντητα καὶ ἀφήνει τα καὶ
αὐτὰ τοῦ ἄνωθεν παιδίου τῆς. Ἀκόμα λέγειν πὼς τῆς χρεω[στεῖν ἡ] / Σοφία τοῦ
Μοδινοῦ ἔξε ρεάλια καὶ ἀφήνει τα καὶ αὐτὰ τοῦ παιδίου τῆς, ἀκόμα χρωστεῖ τζη
καὶ ἡ Γλέντα / τοῦ Ἀντρόνικου δώδεκα ρεάλια καὶ αὐτὰ τοῦ παιδίου τῆς καὶ βα-
στᾶ τζη μία κολλαῖνα κ' ἓνα βουλωτῆρι, ἀκό / μα καὶ ὁ Μαρκάκης Ἀμπελικόπουλος
ρεάλια ἑντεκα μὲ τὸ σκρίτον του καὶ αὐτὰ τοῦ παιδίου τῆς. Ἀ[κό] / μη θέλει τζη
ἡ Φλουροῦ τοῦ μισέρ Μιχάλη Λεύκαρου ἡ φυσικὴ ρεάλια πέντε καὶ ἀφήνει τα εἰς

τὸν μο[να] / στήρι τοῦ Μέγαν Χρυσοστόμου νὰ τὴν ἐνγράφην ἀφέντης ὁ ἱερομό-
 ναχος ὁ παπᾶ κὺρ Καλλίνικος εἰς τὴν / Ἀγία Πρόθεσιν. Ἀκόμα θέλει τῆς ὁ μαστρὸ
 Σταμάτης ὁ Μαστοράκης τέσσερα ρεάλια καὶ ἀφήνει / τοῦ κουνιάδου τῆς τοῦ ἀφέντη
 τοῦ ἱερομονάχου νὰ τῆς κάμη ἓνα σαρανταλείτουργον. Ἀκόμα θέλει / τῆς ἡ Ἀν-
 νούσαν ἡ Μάμουνα τρία ρεάλια καὶ ἀφήνει τα τοῦ παπᾶ κὺρ Ἰωάννη τῆς κερά Λεού-
 σας ἡγου τοῦ Κακα / λιώρη νὰ τῆς κάμην τόσες λειτουργίες ἀκόμη ἡ κερά Φλου-
 ρέντζα τοῦ ποτὲ παπᾶ Νίκου ρεάλια / ἔξε καὶ βαστᾶ τζη μία κούπα καὶ μία κουρ-
 τούνα μεταξωτὴν / καὶ ἔχει τα / καὶ ἐκεῖνα / μὲς τὴν / κασέλα / καὶ αὐτὰ τοῦ παι-
 δίου τῆς. Ἀκόμη θέλει [τῆς] / καὶ ἡ Ἀντριάνα τοῦ Κουμούλου ρεάλια τέσσερα
 καὶ ἡ Νικολέτα τῆς Γαρδασοπούλας ἄλλα τέσσερα / καὶ ἀφήνει τὰ πέντε ἀπ' αὐτὰ
 ταορέτο εἰς τὸν Μέγα Ἡλία διὰ μία πρόθεσιν νὰ τὴν γράψουν / εἰς τὴν Ἀγία Πρό-
 θεσιν νὰ μνημονεύεται ἀενάως καὶ τὰ ἄλλα τρία ποὺ ἀπομείνουσιν νὰ τὰ πά / ρη ὁ
 κουνιάδος τῆς ὁ ἀφέντης ὁ ἱερομόναχος νὰ τῆς κάμη τόσες λειτουργίες. Ἀκόμα λέγειν
 πὼς ἔχει / καὶ τρία μετζάνια καὶ αὐτὰ τοῦ παιδίου τῆς καὶ ἀκόμη καὶ ὅ,τι ἄλλη
 μασαρία τῆς εὐρίσκεται νὰ εἶναι τοῦ παιδίου / τῆς καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐτι ρωτηθεὶς παρ'
 ἐμοῦ τοῦ νοτάριου εἰ ἔχην παραγγεῖλει τί ἕτερον καὶ εἶπε μου οὐχὶν / εἰ μὴ ἡ παροῦσαν
 τῆς διαθήκην θέλει εἶσται ἰσχυρὴν βεβαία καὶ σιγούρα παρακαλώντας καὶ ἀξιοπί-
 στους / μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ χειρῶν στος.

/ — Γεώργιος ἱερεὺς Ἀμάης καὶ σακελλάριος Ναξίας μάρτυρας ὡς ἄνωθε

/ — Καλλίνικος ἱερομόναχος Πολέμαρχος πνευματικὸς μάρτυρας

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

893

Προικοσύμφωνο

φ. 473^{r-v}

/ [Ἐβ]γαλμένος ὁ πόντος διὰ τὰ σπίτια ποὺ ἔκ[τισε]ν ὁ μαστρὸ Γεώργης

Φ [51]1

/ [... ..] ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 23/ ἐπειδὴ
 καὶ ὁ μαστρὸ / [Γεώρ]γης Ροδίτης Θεοῦ θέλοντος ἔχειν λόγον συμφωνίας ὑπαν-
 δρείας ὅπως σὺν Θεὸν ἅγιον / []τὴν κόρην τοῦ κὺρ Μανασῆν Κυπραίου ὀνό-
 ματιν Λιανὴ εἰς γυναῖκα του νόμιμην / [καὶ εὐλογητι] κὴν κατὰ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς
 νόμους τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας / [] καὶ ἡ κερά Παρασκευὴ
 ἡ θεῖαν τῆς τῆς ἄνωθεν κόρης τῆς κερά Λιανῆς ἐδῶ πρε / [ζέ]τε ἡ ἄνωθεν κερά Παρα-